

Odwołanie wniesione w dniu 24 sierpnia 2009 r. przez Rzeczpospolitą Polską od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-258/04 Polska przeciwko Komisji

(Sprawa C-336/09 P)

(2009/C 282/40)

Język postępowania: polski

Strony

Wnosząca odwołanie: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Cypryjska

Żądania

— uchylenie w całości postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 czerwca 2009 r. w sprawie T-258/04 Polska przeciwko Komisji,

— stwierdzenie nieważności artykułu 5, artykułu 6 ust. 1, 2 i 3, artykułu 7 ust. 1 oraz artykułu 8 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji ⁽¹⁾,

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz przed Trybunałem Sprawiedliwości,

— rozpoznanie odwołania przez Wielką Izbę.

Zarzuty i główne argumenty

— zarzut błędnej wykładni rozporządzenia Rady EWG nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ⁽²⁾ oraz Traktatu o Przystąpieniu poprzez ustalenie, że termin do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 60/2004 rozpoczął bieg z dniem publikacji tego rozporządzenia w językach urzędowych Wspólnoty Piętnastu, a więc przed zakończeniem publikacji w językach urzędowych rozszerzonej Wspólnoty,

— zarzut błędnej wykładni art. 230 czwarty akapit WE poprzez ustalenie, że Rzeczpospolita Polska mogła skutecznie wnieść skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 60/2004 przed przystąpieniem do Unii Euro-

pejskiej, działając na podstawie tego przepisu jako osoba prawna,

— naruszenia zasady wspólnoty prawa i zasady skutecznej ochrony sądowej poprzez pozbawienie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do poddania sądowej kontroli legalności rozporządzenia nr 60/2004, pomimo że rozporządzenie to było skierowane do Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa członkowskiego,

— naruszenia zasady solidarności i zasady dobrej wiary poprzez pozbawienie Rzeczypospolitej Polskiej prawa do poddania sądowej kontroli legalności aktu zmieniającego warunki przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej oraz naruszającego równowagę praw i obowiązków wynikających z przynależności do Wspólnoty,

— naruszenia procedury w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji poprzez nierozpoznanie argumentów Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących naruszenia zasady solidarności i zasady dobrej wiary oraz brak wystarczającego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 9, str. 8; Polskie wydanie specjalne, Rozdział 3, Tom 42, str. 125

⁽²⁾ Dz. Urz. L 17, 6.10.1958, str.385; Polskie wydanie specjalne, Rozdział 1, Tom 1, str. 3

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 17 czerwca 2009 r. w sprawie T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 20 sierpnia 2009 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-337/09 P)

(2009/C 282/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, G. Berrisch, Rechtsanwalt i G. Wolf, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Komisja Wspólnot Europejskich, Stowarzyszenie Użytkowników i Dystrybutorów Chemikaliów Rolniczych w Europie (Audace)

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 17 czerwca 2009 r.;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie poprzez oddalenie skargi w całości;
- alternatywnie, odesłanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania;
- w każdym razie, obciążenie skarżącej przed Sadem Pierwszej Instancji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sad Pierwszej Instancji:

- 1) Naruszył prawo, w ten sposób, że potraktował on dwie przesłanki ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenia podstawowego”), to znaczy wymóg, aby wniosek o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (zwanego dalej „SPR”) zawierał wystarczające dowody na to, że decyzje wymienione w tym przepisie „podejmowane są w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt” oraz wymóg, aby zostały one podjęte „bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa”, jako jedna przesłankę, czyniąc tym samym zbyteczną drugą przesłankę;
- 2) Naruszył prawo interpretując słowo „poważnej” w wyrażeniu „poważnej ingerencji ze strony państwa” w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, jako odnoszące się do względów lub motywów kryjących się za interwencją państwa, np. czy interwencja ta oparta była wyłącznie na względach czysto handlowych, czy też szczególnych względach właściwych dla tego państwa, podczas gdy taka interpretacja nie znajduje poparcia w sformułowaniu tego przepisu;
- 3) Naruszył prawo odwracając w rzeczywistości ciężar dowodu żądając od Rady wykazania przy odmowie przyznania SPR kontrolowanej przez państwo spółce, że decyzje, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. c) zostały wydane pod wpływem względów właściwych dla tego państwa, a nie w oparciu o względy handlowe.;
- 4) Naruszył prawo przyjmując, że Rada popełniła oczywisty błąd przyjmując, że państwo sprawowało znaczną kontrolę nad skarżącą w odniesieniu do ustalania cen wywozu przedmiotowego produktu poprzez i) powierzenie Chińskiej Izbie Handlowej Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Chemikaliów (zwaną dalej „CCMC”) ustalenia minimalnej

ceny, badania i sprzeciw wobec wywozu naruszającego te ceny; oraz ii) narzucając minimalną cenę wywozową poprzez uniemożliwianie transakcji wywozowych, które nie zostały wizowane przez CCCXC. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo w szczególności poprzez ustalenie, iż Rada miała obowiązek zakwestionowania dowodowej wartości lub wystarczającego charakteru dowodów przedstawionych przez skarżącą na to, że system wprowadzony przez CCMC oraz popierany przez chińskie organy wywozowe w rzeczywistości nie ograniczały możliwości niezależnego ustalenia ceny przez eksporterów.

- 5) Naruszyła prawo poprzez ustalenie, że na postawie wszystkich pozostałych ustaleń Rada popełniła oczywisty błąd odmawiając skarżącej przyznania SPR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH przeciwko Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-338/09)

(2009/C 282/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Strona pozwana: Magistrat der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE oraz ze wspólnotowym prawem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 81 i nast. WE zgodne jest, że przepis krajowy w odniesieniu do wydania pozwolenia na obsługę transportu pojazdami mechanicznymi, a zatem zorganizowanie publicznego transportu masowego, który będzie się odbywał regularnie, zgodnie z rozkładem jazdy, na trasie pomiędzy ustalonymi przystankami, ustanawia następujące wymogi: